

Carrer Portal Nou, 7 - GIRONA
Tel. 972 22 50 44
www.cinematruffaut.com
a.e: info@cinematruffaut.com

MEMBRE DE LA XARXA

LA CASA JUNTO AL MAR

La Villa

França, 2017

Direcció: Robert Guédiguian

Intèrprets: Ariane Ascaride, Jean-Pierre Darroussin, Gérard Meyland, Jacques Boudet

Durada: 107 min

Gènere: drama

Idioma: francès

Data de reposició: 03/08/18

La trobada

A *La Villa* (2017) els seguidors de Robert Guédiguian (Marsella, 1953) trobaran una continuïtat dels temes que sempre li ha agradat tocar –l'amistat, l'amor, la convivència i la solidaritat–, sempre situats a la seva Marsella i amb un to irònic i de comèdia, fins i tot, però sense perdre la circumspècció ni evitar de fer crítica social. N'hem pogut gaudir a *Les neiges du Kilimandjaro* (2011), *Marie-Jo et ses deux amour* (2002) i *Marius et Jeannette* (1997), per esmentar algunes de les seves pel·lícules anteriors més conegudes i que hem pogut veure al Truffaut.

Guédiguian no solament és un home fidel als seus orígens i a la seva manera de veure i d'explicar les històries, també ho és als actors, a la colla d'actors que sempre l'ha acompanyat en les seves aventures cinematogràfiques, començant per la seva dona, l'actriu Ariane Ascadire, seguida de Jean-Pierre Darroussin, Gérard Meylan i Jacques Boudet, entre d'altres. Tots plegats fan una banda i s'avenen molt bé, i, menys Ascadire, que sempre és la protagonista i la que domina la situació i la història, es van intercanviant els papers. En un moment de *La Villa*, Guédiguian es permet agafar un fragment d'una altra pel·lícula seva, realitzada fa anys, en què apareixen tots quatre, molt més joves. *La Villa* és una pel·lícula crepuscular, una història de records, de moments que no tornaran. D'errors, equivocacions, malentesos. D'evocació d'un passat que a hores d'ara ja no se sap si era millor. D'un retrobament a partir de l'anunciada desaparició del venerable de la família.

Angèle (Ariane Ascadire) és una actriu que viu a París i torna al poble, a tocar de Marsella. Allà es troba amb els seus dos germans: Joseph (Gerard Meylán), que s'ha enamorat d'una noia molt més

jove, i Armand (Jean-Pierre Darroussin), que és el qui es va quedar a ajudar el pare, ara malalt i paralitzat, en el restaurant que la família té al poble i que ell intenta que mantingui la solera que tenia quan el pare el regentava. Aquesta és la història que Guédiguian ens proposa d'entrada: gris i amb una mena de tensió constant; de records i de rancúnies, tal com ja he dit. Però la cosa canvia (i ens porta a la realitat del present) quan descobreixen dos nois amagats en una mena de cova que, segons sembla, han arribat amb pàtera. Aquest és el moment en què Guédiguian fa crítica social sobre com van les coses en aquest món egoista i cada cop menys solidari.

No és la millor pel·lícula de Guédiguian, però hi trobareu l'esperit, l'essència, la humanitat i la manera que té aquest director d'explicar les històries. No us defraudarà.

Nota final: entre els molts reconeixements que ha rebut Robert Guédiguian, fa dos anys li van concedir el premi LiberPress Cinema, que es lliura a Girona, i el va venir a rebre molt agraït.

Guillem Terribas
Col·lectiu de crítics de cinema de Girona